

РЕШЕНИЕ

№ 5835

гр. София, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8495** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 1 и чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. Ф., сирийски гражданин, [дата на раждане] в [населено място], С., с адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № 7X/18.07.2023 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което е отхвърлена последващата му молба за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се явява лично и с адвокат К., която моли съда да отмени оспорения административен акт, като върне административната преписка на административния орган със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ при МС, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт П., която моли съда да отхвърли депозираната жалба, като потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна

следното:

С молба вх. № 405/08.02.2022 г. до Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, жалбоподателят за първи път е поискал закрила от Република България. В хода на процедурата по подадената молба за закрила с чужденеца са проведени две интервюта - на 18. 05. 2022 г. и на 07. 07. 2022 г. с цел молителят да представи детайлно всички факти и обстоятелства, свързани с неговия проблем, респективно изясняване на причините, предизвикали го да напусне държавата си по произход и да поиска предоставяне на международна закрила от Република България. От страна на чужденеца в хода на двете проведени интервюта е заявено, че е напуснал С. нелегално през м. октомври 2021 г., пристигайки в Турция, където е останал три месеца. От Република Турция молителят е влязъл по незаконоустановения ред в Република България през зелена граница на 12.01.2022 г., заедно с група от 11 души. След незаконното преминаване на българската граница, молителят и останалите чужденци стигнали до [населено място], където са били задържани от българските полицейски власти. Сирийският гражданин е мотивирал първоначалната си молба за закрила с водещата се в С. война. От негова страна е заявено, че е роден и е живял до напускането си на държавата по произход в Р. Д.. Изложил е твърдения, че района, където е живеел са воювали редовната сирийска армия и ислямските групировки. От негова страна е посочено, че животът му там е бил труден, и поради лошото икономическо положение не е имал постоянна работа, за да издържа семейството си, изпитвал е страх за техния живот. Това го е накарало да напусне държавата си по произход и да замине за Европа с цел да намери по-добро място за живеене за него и семейството му. През 2010 г. е сключил брак с Х. А. – мароканска гражданка. От брака си с нея има две деца, родени в [населено място]. Посочил е, че със съпругата си се е запознал, когато тя е била в С., като гостуваща на нейна приятелка. Съпругата му получила през 2013 г. документ за пребиваване в С. за период от една година, който документ е подновявала всяка година. През 2019 г. неговата съпруга е заминала за М. за период от осем месеца, след което се е завърнала в С., като през 2021г. тя, заедно с децата им са напуснали С. легално, с издадени национални паспорти на децата и че към момента на интервюто се намират в [населено място], М.. От страна на молителя е заявено, че същият не е имал проблеми заради своята етническа и религиозна принадлежност, нито е имал проблеми с официалните власти в държавата си по произход, както и в Република Турция, където е пребивавал нелегално три месеца. Не е бил арестуван и/или осъждан, както и че срещу него няма заведени съдебни дела нито в С., нито в друга държава, както и че не е бил жертва на насилие, включително, че към него не са били отправяни заплахи. Не е участвал във военни формирания и организации. Отбил е военната си служба в периода 2001 г. до 2003 г. в [населено място]. В заключение от страна на молителя е заявено, че не желае да се върне в С., предвид липсата на сигурност, поради продължаващите военни действия, подал е молба за закрила в Република България, тъй като е държава, в която може спокойно да се живее.

С Решение № 127000/10. 08. 2022 г., издадено от Заместник – председател на ДАБ при МС, е отказано предоставяне на международна закрила /предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут/ на чужденеца по подадената от него молба за закрила с вх. № 405/08. 02. 2022 г. Решението е връчено на молителя присъствено на 18.08.2022 г. Административният акт е оспорен по съдебен ред, като с Решение № 587/15.08.2022 г., постановено по административно дело № 41/2022 г. по описа на

Административен съд – [населено място], Решение № 127000/10. 08. 2022 г., издадено от Заместник – председател на ДАБ при МС е потвърдено като правилно и законосъобразно. С Решение № 1600/14. 02. 2023 г., постановено по административно дело №9774/2022 г. по описа на Върховен административен съд на Република България, е оставено в сила Решение № 587/15. 08. 2022 г., постановено по административно дело № 841/2022 г. по описа на Административен съд – [населено място], с което е отхвърлена жалбата на чужденеца срещу отказа за предоставяване на международна закрила.

С последваща молба с вх. № ЦУ 04-1456/30. 06. 2023 г. /рег. № 105450-4402-3/27. 06. 2023 г. на СДВНЧ – [населено място]/, жалбоподателят е поискал предоставяне на закрила от Република България. С последващата молба от страна на чужденеца е отправено искане за последваща регистрация, като е заявено ново основание от личен характер – развод със съпругата му, мароканска гражданка. Във връзка с това към молбата са представени следните писмени доказателства: извадка от семеен регистър № 81, издадена на 04. 07. 2012 г.; Решение на мароканското министерство на външните работи; Декларация за отказ за получаване на входна виза от съпругата му Х. А. за А. А. Ф.; Сертификат за ненамеса и обжалване или касация. Представена е и информация за С., публикувана на 14. 06. 2023 г. от източник: <https://www.news.bg/>. В последващата молба, чужденецът е изложил няколко довода за ново разглеждане на молбата му за предоставяне на международна закрила – на първо място, че е бил женен за мароканска гражданка, от която има две деца, която поради тежката обстановка в С., заедно с децата е заминала в М., а молителят е напуснал С.. Впоследствие молителят е разбрал, че съпругата му е подала молба за развод, по негови твърдения заради дългото му отсъствие. Посочва, че Министерство на правосъдието на Кралство М. е постановило развод, като родителските права по отношение на децата са предоставени на майката. От негова страна към последващата молба за закрила е представен и оригинален документ за развод, издаден от Кралство М. от дата 08. 05. 2023 г., а също така Х. А. – неговата съпруга е декларирала, че се отказва да му окаже съдействие за издаване на виза за Кралство М.. Към последващата молба е представен още и Сертификат от Апелативен съд на Кралство М. за ненамеса, обжалване или касация.

Административният орган се е позовал на нормата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, съгласно която, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. И в тази връзка е посочено, че законът не допуска удължаване на срока предвид, че нормата е императивна. Прието е, че молителят не представя и не се позовава на никакви нови обстоятелства, имащи съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Обсъдени са представените от молителя писмени доказателства във връзка с твърденията за му развода със съпругата му – мароканска гражданка, прието е че в същите, след извършения превод са налице редица неточности и несъответствия. Установено е, че в представената от молителя извадка от семеен регистър е налице саморъчно извършена корекция относно семейното положение на двамата съпрузи, а именно, че са разведени. На гърба на представения документ е налице корекция, като

положения мокър печат на този документ е с дата 30. 08. 2024 г., обстоятелство довело до съмнение за неговата автентичност и достоверност, предвид че няма как документът да е с бъдеща дата. Установена е още неточност и в представената декларация за отказ за получаване на входна виза от страна на съпругата на молителя, на която е изписан номерът на личната карта на А. А. Ф., а именно 03260003610. От извършено сравнение на превода на личната карта от първоначалното производство за предоставяне на международна закрила е установен изписан национален номер 03260003669 и номер на лична карта 10652205 и това е дало съмнение за недостоверност на представените документи от чужденеца. Също така в представения документ е констатирано по отношение на сертификата за ненамеса, обжалване и касация, че е нанесена поправка в долния ляв ъгъл на документа – годината 2022 г., като по-нагоре в документа е изписана година 2017 г. Така установените поправки и несъответствия в преведените документи, представени от молителя са довели до извод относно тяхната недостоверност, респективно, че не доказват действителното му семейно положение и промяна в обстоятелствата, от значение за придобиване на статут. В хода на административното производство е обсъдена Справка с вх. № ЦУ-995/18. 07. 2023 г. на Дирекция „Международна дейност“, ДАБ при МС относно Кралство М. с цел изясняване въпроса за получаване на развод в М.. Съгласно справката, Кралство М. е едновременно транзитна и приемаща страна, с 15 755 бежанци и търсещи убежище, регистрирани във ВКБООН от повече от 48 страни, с най-голям брой сирийски бежанци – 4 914 души. Правителството на Кралство М. предоставя временна закрила на лица, които не могат да се квалифицират като бежанци, но не предоставя информация колко лица са получили такава временна закрила. Сирийските и йеменските граждани се ползват от „изключително узаконяване“ извън обичайния процес за предоставяне на статут на бежанец от ВКБООН. Разводът в М. се извършва по съдебен ред, с цел да се направи опит да се запази брачната връзка на съпрузите, да се гарантират правата на разведената съпруга и на децата от брака. По този начин прекратяването на брака се постановява от съда в съответствие с условията, предвидени в Семейния кодекс. Всеки, който иска да се разведе, следва да поиска разрешение от съда за съставяне на документ за развод от двама упълномощени нотариуси, определени за тази цел. Непосредствено преди съдът да разреши развода, свиква двойката в опит за помирение, като тази формалност е съществена и не може да се извърши в отсъствието на двойката, чието лично присъствие по време на съдебното заседание е задължително. Ако двамата съпрузи не присъстват в М., съдът може да инструктира мароканското дипломатическо или консулско представителство по тяхното място на пребиваване в чужбина, да направи опит за помирение, като за тази цел съпрузите се привикват от консулските служби. Към настояща дата развод в М. се допуска, само ако е разрешен от съдия или със съдебно решение. Развод, при който мъжът устно и без посочена причина се развежда с жената, като заявява „talaq“, без разрешение от компетентен съд, не е валиден съгласно действащото мароканско законодателство. Съдът може да постанови развод по два различни начина: 1. единият от съпрузите /или и двамата/ подават молба до съда, който, ако са изпълнени условията, допуска развода и 2. развод по съдебно решение /tatliq/. С оглед тази информация, съпоставена с фактите по случая, от страна на административния орган е прието, че съпрузите следва да бъдат привикани в консулските служби, ако не присъстват в М., а доказателства за такива действия не са представени. Отделно е посочено, че в справката са посочени и реквизитите, които

следва да се съдържат в документите за развод, същите са обсъдени от административния орган, като е установено, че те липсват в представените от молителя доказателства. Отделно административният орган е посочил, че молителят е разполагал с възможността да представи тези документи в съдебната фаза по разглеждане на делото по първата му молба за предоставяне на международна закрила, но това не е сторено от него, извършено е на много по-късен етап след окончателното влизане на съдебното решение. Стигнато е до извод, че молителят цели да докаже обстоятелство, което му е било известно още по време на първоначалното производство за предоставяне на международна закрила, но го е направил едва с последващата молба. Отделно е установено, че в протокола от проведено съдебно заседание на 14.09.2022 г. в Административен съд – [населено място], от страна на молителя е заявено, че все още е официално женен за мароканската гражданка и пред закона е неин съпруг, а от представения документ от Кралство М. по бракоразводно дело и попечителство на децата е установено, че положената дата е 08. 08. 2022 г. Обсъдена е и представената информация за С. от молителя от източник <https://www.news.bg/>, съгласно която обстановката в С. е нестабилна и за него има риск за живота му при евентуалното му връщане. В тази връзка от страна на административния орган е посочено, че в предходното производство ситуацията в С. не се различава от настоящата обстановка. В тази връзка е изискана актуална справка за ситуацията в С. – с вх. № ЦУ-665/19.05.2023 г. на Дирекция „Международна дейност“, ДАБ при МС. Същата е обсъдена детайлно от административния орган, като е направен извод, че обстановката в С. не се е изменила съществено от 10.08.2022г., когато е постановено решението по първата молба за закрила на молителя. Посочено е, че както през 2022 г., така и към настояща дата, е налице гражданска война в С., изразяваща се в извършване на военни действия от различни групировки. При така установеното е формиран извод, че в подадената от молителя последваща молба за предоставяне на международна закрила се съдържат редица неточности относно представените оригинални документи, водещо до извод за тяхната неистинност и недостоверност, респективно неприемане на същите като нови факти и обстоятелства от значение за предоставяне на международна закрила по реда на ЗУБ.

В тази връзка и при тези мотиви на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ е издадено Решение № 7X/18.07.2023 г. на Интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което е отказано допускането на последваща молба за закрила до производство по общия ред. Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 01.08.2023 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана чрез административния орган до съда на 07.08.2023 г., следователно същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Обжалваното решение е издадено от К. Й. Б., младши експерт в Регистрационно-приемателен център – [населено място], определен за интервюиращ орган, съгласно Заповед № РД05-286/13.04.2022 г. на Председателя на ДАБ при МС. Административният акт е издаден в рамките на предметната компетентност на издателя му, съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ. Актът е произнесен четиринадесет работни дни след сезиране на органа с последваща молба за предоставяне на международна закрила рег. № 105450-4402-3/27.06.2023 г. на СДВНЧ – [населено място] /вх. № ЦУ04-1456/30.06.2023 г./, съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

Настоящият съдебен съдебен състав намира, че оспореното решение е

незаконосъобразно, защото е постановено в несъответствие с чл. 42, пар. 2, изречение последно от Директива 2013/32/ЕС. Според, визираната разпоредба държавите-членки могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължат съответният кандидат да посочи фактите и да изложи доказателствата, които оправдават новата процедура и б) да позволят извършване на предварителното разглеждане единствено въз основа на писмените сведения без лично интервю с изключение на случаите, посочени в член 40, пар. 6. Тези правила не могат да направят невъзможен достъпа на кандидата до нова процедура или да водят до ефективна отмяна или сериозни пречки за достъп.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил, че представените от търсеция закрила допълнителни писмени доказателства, съдържащи нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение, съдържат противоречия и не установяват твърдяните факти. Приел е че няма промяна в ситуацията със сигурността в държавата му по произход. В решението е посочено, че към момента на депозирането на последващата молба, причините, поради които А. А. Ф. е напуснал С. не са се променили, както и не се установяват нови обстоятелства, даващи възможност да се направи извод за наличие на предпоставките за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут. Относно личното положение на кандидата е прието за недостоверно твърдението, че е разведен с Х. А., гражданка на М. и тя отказва да му съдейства за издаване на виза за Кралство М.. В първоначалното производство, в което е отказан бежански и хуманитарен статут, отказът е мотивиран с възможността на чужденеца да замине легално, със съпругата и децата си в М., която е „трета сигурна държава“ по смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗУБ. В първоначалното производство е прието, че за А. А. Ф. съществува опасност от тежки посегателства срещу неговите живот и личност, поради наличието на въоръжен конфликт в С., тоест налице са основания за предоставяне на субсидиарна закрила. Горното обстоятелство за страната по произход, което е от съществено значение за предоставяне на закрила е потвърдено и с приетата в хода на настоящето съдебно производство Справка № ЦУ – 1365/11. 09. 2023 г. относно Сирийска арабска република. Видно от справката, актуалната обществено – политическа обстановка към 11.09.2023г. е нестабилна. Фронтовите линии в С. към момента са повече или по-малко консолидирани и фактически съществуват четири зони под контрола на различни участници в конфликта. Контролът се осъществува с помощта на различни сили за сигурност и въпреки, че свързаното с конфликта насилие е спорадично, съществува риск за сигурността, поради произволни арести, изчезвания и действащи безнаказано въоръжени и престъпни групи.

В разглеждания казус на първо място, за търсеция международна закрила са създадени пречки за достъп до новата процедура, при която да се обсъдят ралевирани от кандидата доводи, евентуално обосноваващи провеждане на производство по общия ред. Молителят твърди, че са настъпили нови обстоятелства от личен характер, поради което М. не може да се приеме вече за

„трета сигурна държава“ по смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗУБ, а ситуацията в страната по произход продължава да крие рискове за живота на цивилни лица, в случай на връщане в С.. За новите обстоятелства относно личното му положение са представени писмени доказателства, които съдържат несъответствия. Следва обаче тези документи да се проверяват по надлежен ред и да се установи с данни от официалните власти на М. какво е гражданското състояние на мароканската гражданка Х. А., дали е разведена с А. А. Ф., сирийски гражданин, [дата на раждане] в [населено място], С., какви са възможностите на чужденеца да получи статут в М. или право на пребиваване въз основа на виза, предвид обстоятелството, че двете му деца живеят в М.. Изводът, че М. е „трета сигурна държава“ по смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗУБ за заявителя и към настоящия момент е необоснован и неподкрепен с доказателства. Има представени писмени доказателства за личното положение на заявителя, които са от значение за предоставянето на закрила и следва да се разгледат и обсъдят в общо производство. Настоящият съдебен състав намира, че административният орган, с оглед на изложеното и на новите обстоятелства, следва да прецени, как евентуалното връщане на оспорвания в страната на произход би му отразило и дали отказ от предоставяне на международна закрила няма да засегне и/или да наруши негови основни права, гарантирани от ЕКЗПЧОС. Този извод кореспондира пряко с въведеното изискване в чл. 4, § 3 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, съгласно което оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата следва да бъде уважена. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 43-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. А. Ф., сирийски гражданин, [дата на раждане] в [населено място], С., с адрес: [населено място], [улица], Решение №7Х/18.07.2023 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което е отхвърлена последващата му молба за предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на съответния компетентен орган при ДАБ за провеждане на производство по общия ред по подадена от А. А. Ф., сирийски гражданин, [дата на раждане] в [населено място], С. последваща молба за предоставяне на международна закрила, при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал.3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: